

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven.

(Hyrevogne m. v.).

Fremsat den 30. oktober 1969 af *Arne Larsen, Kurt Brauer, Poul Dam og Ømann.*

§ 1.

I færdselsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 231 af 27. juni 1961, som ændret ved lov nr. 199 af 16. juni 1962, lov nr. 242 af 7. juni 1963, lov nr. 156 af 27. maj 1964, lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 198 af 8. juni 1966 og lov nr. 223 af 4. juni 1969, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften foran § 73 affattes således: „Hyrevogne m. v.“

2. § 73 affattes således:

„§ 73. Ved hyrevogne forstås køretøjer, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring og beregnet til indtil 9 personer inklusive fører, bortset fra køretøjer, der udelukkende anvendes til sygetransport eller til omnibuskørsel i henhold til lov nr. 257 af 27. maj 1950 om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer.

Stk. 2. Et køretøj, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring (hyrevogn), kan frit søge hyre på vej.

Stk. 3. Hyrevogne kan kun registreres og godkendes til erhvervsmæssig persontransport, når de er erhvervet i overensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 184 af 6. juli 1957 om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v. § 5, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 4. Hyrevogne må ikke anvendes til

- 1) ikke-erhvervsmæssig personbefordring,
- 2) øvelseskørsel,
- 3) udlejning uden fører.

Stk. 5. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet dispensere fra bestemmelserne i stk. 4.

Stk. 6. Hyrevogne skal være forsynet med en særlig afmærkning efter regler fastsat af justitsministeren samt være forsynet med taxameter, underkastet myndighedernes kontrol.

Stk. 7. I ethvert motorkøretøj, der er godkendt til erhvervsmæssig persontransport, skal der findes et for publikum synligt kort eller lignende, der angiver køretøjets indregistreringsnummer, at det er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring og med hvilket antal passagerer, samt at det er undergivet politiets tilsyn.“

3. Efter § 73 indsættes:

„§ 73 a. I hver kommune kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet udfærdige et regulativ for hyrevogne, der optager passagerer i kommunen.

Stk. 2. Regulativet skal fastsætte det nedenfor under nr. 1 anførte og kan endvidere omfatte det under nr. 2 og 3 anførte.

1. Sådanne bestemmelser for hyrevogne, som hensynet til publikum tilsiger, herunder regler om

- a) antallet af hyrevogne,
- b) vognenes størrelse, indretning og benyttelse,
- c) anvendelse af holdepladser, kaperrækker m. v.,
- d) godkendelse af takster for kørslen.

2. Forbud mod, at hyrevogne standser på nærmere angivne strækninger og parkeringspladser med henblik på hyresøgning.

3. Bestemmelse om, i hvilket omfang hyrevogne må henstilles på gadeareal.“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1970.

Stk. 2. De regler, som ved § 1, nr. 2, ind sættes som § 73, stk. 3, i færdselsloven,

finder først anvendelse på køretøjer, der inden 30. oktober 1969 er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, når køretøjet skifter ejer (bruger).

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Forslaget er en genfremsættelse af et af medlemmer af socialistisk folkeparti den 14. marts 1969 fremsat forslag (folketingets forhandlinger, sp. 4779, tillæg A. sp. 4583).

Forslaget kom til 1. behandling sammen med et af medlemmer af socialdemokratiet fremsat lovforslag den 9. maj 1969 (folketingets forhandlinger, sp. 6493). Forslagene blev herefter henvist til et udvalg, der afgav en beretning den 6. oktober 1969 (tillæg B. sp. 3453).

Forslaget er uændret med undtagelse af, at der er indføjet en dispensationsbestemmelse i § 73, stk. 5.

Ved ændringer i færdselsloven i 1955 gennemførtes den såkaldte frie hyreret ikke alene for droshere, men for alle køretøjer, som godkendes til erhvervsmæssig personbefordring.

I 1962 skete igen forskellige ændringer i færdselslovens § 73, hvorefter kommunerne kunne bestemme, at lillebiler skulle afmærkes på særlig måde og forsynes med taxametre.

Færdselslovens hyrevognsbestemmelser har siden 1955 været udsat for megen kritik fra såvel publikum som hyrevognserhvervets side.

I 1965 rettede Taxa og lillebilorganisationer i en henvendelse til justitsministeren krav om, at hyrevognserhvervet blev reguleret ved en særskilt lovgivning. Det fremhævedes især, at der siden 1955 havde været en for erhvervet altødelæggende stor tilgang af hyrevogne. Den frie næring på hyrevognsområdet havde bevirket en tilgang af „vognmænd“, som udelukkende benyttede erhvervet som bierhverv, og som anvendte deres private vogn til hyrevognskørsel, såkaldt „piratkørsel“. Konkurrencen blev skærpet i en sådan grad, at mange vognmænd, der tidligere havde haft hyrevognserhvervet som hovederhverv, måtte opgive og finde sig andet erhvervsarbejde. Endvidere betød liberaliseringen af hyrevognserhvervet, at mange vognmænd ikke længere kunne beskæftige chauffører på deres vogne,

men selv måtte forlænge arbejdstiden for at dække driftsomkostninger og få en nogenlunde anstændig fortjeneste. Organisationerne påpegede især nødvendigheden af at antalsbegrænse hyrevognene, og at der pålagdes såvel droshere som lillebiler samme forpligtelser for at kunne opnå samme rettigheder. For at imødekomme denne berettigede kritik af de gældende hyrevognsbestemmelser fremsættes nærværende forslag.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 2 (§ 73).

Til § 73, stk. 1. Det er ment rigtigst i færdselsloven at få defineret begrebet hyrevogn. I § 3 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 175 af 21. maj 1962 om køretøjer, der erhvervsmæssigt benyttes til personbefordring, betegnes hyrevogne som personmotorvogne, der godkendes til erhvervsmæssig befordring af indtil 9 personer inkl. føreren. I stk. 1 foreslås denne definition indføjet i loven. Køretøjer, som udelukkende anvendes til sygetransport eller til omnibuskørsel, foreslås undtaget fra hyrevognsreglerne.

Til § 73, stk. 2. Dette stykke svarer til nugældende lovs § 73, stk. 1.

Til § 73, stk. 3. I henhold til lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer § 5, stk. 1, nr. 2 og 3, ned sættes omsætningsafgiften på motorkøretøjer til 20 pct., når køretøjet udelukkende anvendes til drosherekørsel eller udelukkende anvendes til erhvervsmæssig personbefordring, og at vognmandskørsel er den pågældendes hovederhverv. Det foreslås derfor, at denne bestemmelse skal opfyldes, for at en hyrevogn kan registreres og godkendes, og for at forhindre, at private vogne på fuld omsætningsafgift kan benyttes som hyrevogn.

Til § 73, stk. 4. Heri fastslås, at hyrevogne kun må anvendes til erhvervsmæssig personbefordring og ikke kan anvendes til andet formål.

Til § 73, stk. 5. Undtagelsesbestemmelsen tænkes især anvendt i tyndtbefolkede egne, hvor hyrevognserhvervet ikke kan være hovederhverv.

Til § 73, stk. 6. Heri bestemmes, at alle hyrevogne skal være afmærket på særlig måde og af hensyn til publikum være forsynet med taxameter, underkastet myndighedernes kontrol.

Til § 73, stk. 7. Svarer til nuværende lovs § 73, stk. 4.

Til nr. 3. (§ 73 a).

Til § 73 a, stk. 2, nr. 1. Efter nugældende lovs § 73, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen fastsætte regler om de krav med hensyn til droschers indretning og benyttelse, som hensynet til publikum til-

siger. Denne bestemmelse foreslås nu udvidet således, at alle hyrevogne underlægges ensartede bestemmelser. Det anses for rigtigst, at kommunalbestyrelserne får adgang til at bestemme antallet af alle arter hyrevogne, såvel droscher som lillebiler, ligesom kommunalbestyrelserne skal give alle arter hyrevogne samme rettigheder og pålægge samme pligter. Endvidere foreslås det, at kommunalbestyrelserne i samarbejde med politiet kan udfærdige regler for benyttelse af holdepladser og kaperækker, således at der også på dette område bliver ligestilling mellem droscher og lillebiler.

Til § 73 a, stk. 2, nr. 2 og 3. De foreslåede bestemmelser er indsat af færdselsmæssige grunde.

Bilag.

Den gældende bestemmelse i færdselslovens § 73, jfr. lovbekendtgørelse nr. 231 af 27. juni 1961, som ændret ved lov nr. 199 af 16. juni 1962.

Drosker m. v.

§ 73. Ethvert køretøj, der er godkendt til erhvervmæssig personbefordring, kan frit søge hyre på vej.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i hver kommune efter forhandling med politiet fastsætte antallet af drosker, hvorved forstås køretøjer, der kan søge hyre på dertil af politiet anviste holdepladser, men kan ikke i øvrigt begrænse antallet af køretøjer bestemt til erhvervmæssig personbefordring.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter efter forhandling med politiet taksterne for kørsel med drosker og kan tillige fastsætte regler om de krav med hensyn til droskers

indretning og benyttelse, som hensynet til publikum tilsiger. Med hensyn til andre motorkøretøjer, der benyttes til erhvervmæssig personbefordring, kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet bestemme, at de i overensstemmelse med regler, der fastsættes af justitsministeren, skal være afmærket på særlig måde og, såfremt de tager hyre på vej, være forsynet med taksameter. Kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelse fra disse bestemmelser.

Stk. 4. I ethvert motorkøretøj, der er godkendt til erhvervmæssig personbefordring, skal findes et for publikum synligt kort eller lignende, der angiver køretøjets indregistreringsnummer, at det er godkendt til erhvervmæssig personbefordring, og med hvilket antal passagerer, samt at det er undergivet politiets tilsyn.

Stk. 5. De i stk. 1-3 indeholdte bestemmelser gælder ikke for den i lov nr. 257 af 27. maj 1950 omhandlede omnibuskørsel.